

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJA**(2015. gada 29. aprīlis)****ar konstatējumiem, kas ir neatņemama daļa no lēmuma par astotā, devītā un desmitā Eiropas Attīstības fonda 2013. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu**

EIROPAS PARLAMENTS,

- ņemot vērā lēmumu par astotā, devītā un desmitā Eiropas Attīstības fonda 2013. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu,
 - ņemot vērā Reglamenta 93. pantu, 94. panta trešo ievilkumu un V pielikumu,
 - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas atzinumu (A8-0102/2015),
- A. tā kā attiecības ar Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstīm (ĀKK) un aizjūras zemēm un teritorijām (AZT) Savienība veido, pamatojoties uz Kotonū nolīgumu, kura galvenais mērķis ir samazināt un ar laiku izskaust nabadzību, rīkojoties saskaņā ar ilgtspējīgas attīstības mērķiem un nodrošinot ĀKK valstu un AZT pakāpenisku integrāciju pasaules ekonomikā;
- B. tā kā ir jāsaglabā tie attīstības politikas mērķi, kas noteikti Eiropas Ārējās darbības dienestam (EĀDD), un nedrīkst pieļaut, ka citi apsvērumi, piemēram, ar tirdzniecības politiku vai ārlietu un drošības politiku saistīti apsvērumi, nonāk pretrunā attīstības jomā noteiktajām Savienības prioritātēm;
- C. tā kā Eiropas Attīstības fondi (EAF), kurus finansē dalībvalstis, ir galvenais Savienības finanšu instruments sadarbībai ar ĀKK valstīm attīstības jomā un par EAF budžeta izpildi ir atbildīga Komisija;
- D. tā kā 2013. finanšu gadā summa, ko Eiropas Komisija samaksāja saistībā ar priekšfinansējuma instrumentiem, sasniedza EUR 424 miljonus un pamatdarbības ieņēmumi bija EUR 124 miljoni;
- E. tā kā EAF stratēģija un svarīgākie mērķi ir noteikti, ne vien pamatojoties uz politiskajām prioritātēm, bet ņemot vērā arī ekonomiskus un finansiālus apsvērumus, kas saistīti ar vispārējās efektivitātes kritērijiem, un tā kā šo svarīgāko ilgtspējas un ilgtermiņa perspektīvā noteikto EAF mērķu sasniegšanai tiek izmantoti atbilstoši finanšu instrumenti;
- F. tā kā darījumos ar jaunattīstības valstīm risks ir objektīvi liels, jo tām bieži vien ir sensitīvs ģeopolitiskais stāvoklis, kā arī nestabila institucionālā un administratīvā vide;
- G. tā kā ir jādiferencē, kāda un cik liela ir Savienības līdzdalība atkarībā no konkrētiem rezultātiem, kas apliecina progresu dažādās jomās, tādās kā demokratizācija, cilvēktiesības, laba pārvaldība, ilgtspējīga sociālekonomiskā attīstība, tiesiskums, pārredzamība un korupcijas apkarošana;
- H. tā kā tiek uzskatīts, ka jau ierastos līdzekļus – dotācijas un aizdevumus – varētu pielietot plašāk, ja tiktu izmantoti novatoriski finanšu instrumenti (piemēram, apvienošanas mehānismi), lai arī būtu grūtāk nodrošināt pārraudzību un pārvaldību;
- I. tā kā ir ārkārtīgi svarīgi garantēt Savienības atpazīstamību un popularizēt Savienības vērtības, īstenojot ikvienu Savienības intervences pasākumu;
- J. tā kā Parlamenta prioritāte arī turpmāk būs panākt EAF iekļaušanu budžetā, nodrošinot, ka EAF kļūst par neatņemamu Savienības budžeta struktūrelementu; tā kā EAF iekļaušana vispārējā budžetā nozīmētu ne vien lielāku finanšu nodrošinājumu saņēmējvalstīm, bet arī labāku politikas saskaņošanu un spēcīgāku demokrātisko kontroli;

- K. tā kā budžeta atbalsts ir saistīts ar ievērojamu fiduciāro risku, jo īpaši ar vairākiem problemātiskiem pārredzamības, pārskatatbildības un labas finanšu pārvaldības aspektiem; tā kā budžeta atbalsts ir stingri jāuzrauga un tam ir vajadzīgs Savienības un partnervalstu politiskais dialogs, kurš attiecas uz šāda atbalsta mērķiem, uz to, kas ir darīts, lai sasniegtu rezultātus un izpildes rādītājus, par kuriem ir panākta vienošanās, kā arī uz sistēmiskā riska analīzi un riska mazināšanas stratēģiju, kas vēl būtu jāpilnveido,

Ticamības deklarācija

Pārskatu ticamība

1. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas atzinumu, kura uzskata, ka astotā, devītā un desmitā Eiropas Attīstības fonda 2013. gada pārskati visos būtiskajos aspektos patiesi atspoguļo EAF finanšu stāvokli 2013. gada 31. decembrī un ka šo fondu darbības rezultāti, to naudas plūsmas un neto aktīvu pārmaiņas minētajā datumā ir saskaņā ar EAF finanšu regulu un starptautiski atzītiem grāmatvedības standartiem, kas tiek piemēroti publiskajam sektoram;
2. ar gandarījumu konstatē, ka salīdzinājumā ar 2012. gadu līdzekļi ir atgūti biežāk un vairāk (2013. gadā līdzekļi atgūti 24 reizes kopsummā par EUR 4,7 miljoniem, turpretim 2012. gadā līdzekļi atgūti 13 reizes kopsummā par EUR 1,3 miljoniem);
3. tomēr ir ļoti nobažījies par to, ka kredītrīkotāji ar pastarpināti deleģētām pilnvarām joprojām regulāri neievēro noteikumu, saskaņā ar kuru par katru priekšfinansējuma maksājumu, kas pārsniedz EUR 750 000, Komisijai katru gadu ir jāiekasē procenti, un ka pārskatos ir norādīta daļēji lēsta procentu ieņēmumu summa;
4. turklāt pauž nožēlu, ka procentu summa, kas iekasēta no priekšfinansējuma EUR 250 000 līdz EUR 750 000 apmērā, finanšu pārskatos joprojām nav iekļauta finanšu ieņēmumos, jo Komisija vēl nav pabeigusi izstrādāt kopējo RELEX informācijas sistēmu;

Pārskatiem pakārtoto darījumu likumība un pareizība

5. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas atzinumu, kura uzskata, ka 2013. gada pārskatiem pakārtotie ieņēmumi un saistības visos būtiskajos aspektos ir likumīgi un pareizi;
6. tomēr ir nobažījies par to, kā novērtēta pārskatiem pakārtoto maksājumu likumība un pareizība, jo Revīzijas palāta secina, ka pārraudzības un kontroles sistēmas *EuropeAid* centrālajos dienestos un Savienības delegācijās tikai daļēji spēj nodrošināt, lai maksājumi būtu likumīgi un pareizi;
7. pauž nožēlu, ka saskaņā ar Revīzijas palātas aplēsēm iespējamākais kļūdu īpatsvars izdevumu darījumos no astotā, devītā un desmitā EAF ir 3,4 %, kas ir nedaudz vairāk nekā 2012. gadā (3 %), lai gan nepārsniedz 2011. gada maksimumu (5,1 %);
8. norāda, ka Revīzijas palātas gada pārskats par EAF darbībām 2013. finanšu gadā liecina – salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu kļūdu īpatsvars ir palielinājies un tas joprojām ir pārāk augsts; mudina Komisiju rīkoties, lai sasniegtu mērķi, par kuru ir panākta vienošanās, t. i., nodrošinātu, ka kļūdu īpatsvars nepārsniedz 2 %;
9. ar nožēlu ņem vērā, ka pārskatiem pakārtotos maksājumus ir ietekmējuši uzraudzības sistēmas trūkumi un ka maksājumos ir būtisks kļūdu līmenis; ņem vērā, ka kļūdas ir konstatētas 27 % maksājumu, t. i., 45 no 165 pārbauztajiem maksājumu darījumiem;
10. ņem vērā, ka projektu izlases pārbaudes rezultātā 42 maksājumos (32 %) no 130 maksājumiem ir konstatētas kļūdas, un jo īpaši ņem vērā to, ka 30 no šīm 42 ir bijušas skaitļos izsakāmas kļūdas, turklāt 17 galīgie maksājumi ir apstiprināti pēc tam, kad veiktas visas *ex ante* pārbaudes;

11. pauž nožēlu, ka lielākoties ir konstatētas tādas pašas kļūdas kā iepriekšējos gados (proti, nav bijis apliecināto dokumentu, saņēmēji nav ievērojuši publiskā iepirkuma noteikumus un ir bijuši neattiecināmi izdevumi), lai gan 2013. gada maijā ir izstrādāts koriģējošu pasākumu plāns; norāda, ka šīs kļūdas ir konstatētas arī tajos darījumos, kas saistīti ar i) programmu aplēsēm, ii) dotācijām un iii) iemaksu nolīgumiem, kurus Komisija noslēgusi ar starptautiskām organizācijām;
12. mudina Komisiju strādāt intensīvāk tieši šajās sadarbības jomās, pilnveidojot jau pieņemto koriģējošo pasākumu plānu, jo īpaši tad, ja skaitļos izsakāmas kļūdas liecina, ka starptautiskās organizācijas nav pienācīgi pārbaudījušas atbilstību līgumu noteikumiem, un tā pastāvīgi cenšoties uzlabot riska pārvaldības metodes, kā arī kontroles un pārvaldības sistēmas kopumā;

Ar kontroles mehānismu pareizu un efektīvu darbību saistītie riski

13. konstatē, ka EAF īstenošana ir saistīta ar objektīvi lielu risku, jo tiek izmantoti dažādi darbības veidi un atšķirīgas izpildes metodes (tieša centralizēta pārvaldība un netieša pārvaldība), tiek piemēroti sarežģīti noteikumi un procedūras (piemēram, attiecībā uz publisko iepirkumu un līgumslēgšanas tiesību piešķiršanu) un ir plaša ģeogrāfiskā piemērošanas joma, tāpēc ir grūti panākt optimālāku kontroles sistēmas darbību un pārredzamāku EAF finansējuma izmantošanu;
14. ir ļoti nobažījies par to, ka *ex ante* pārbaudēs, kas tiek veiktas pirms projektu maksājumu apstiprināšanas, joprojām ir būtiski trūkumi, kā to secinājusi Revīzijas palāta;
15. aicina Komisiju regulāri pievērst uzmanību tam, lai visas iesaistītās personas (Komisijas darbinieki un ārējie revidenti) pirms projektu maksājumiem veiktu kvalitatīvas un atbilstošas *ex ante* pārbaudes, jo īpaši ņemot vērā to, cik liels ir politiskais un operacionālais risks;
16. ņem vērā, ka instrumenta specifika un maksājumu nosacījumi ierobežo kļūdu iespējamību darījumos, kas saistīti gan ar budžeta atbalstu (attiecīgo EAF maksājumu kopsumma 2013. gadā bija EUR 718 miljoni), gan ar Savienības iemaksām vairāku finansētāju projektos, kurus īsteno tādas starptautiskas organizācijas kā Apvienoto Nāciju Organizācija (ANO) (attiecīgo EAF maksājumu kopsumma 2013. gadā bija EUR 458 miljoni);
17. ir noraizējies, jo pastāvīgi tiek konstatētas kļūdas galīgajos maksājuma pieprasījumos, lai gan ir bijušas ārējās revīzijas un izdevumu apstiprināšanas pārbaudes;
18. mudina Komisijas Attīstības un sadarbības ģenerāldirektorātu (*DG DEVCO*) pēc iespējas drīzāk īstenot Revīzijas palātas 2011. gada ieteikumu uzlabot tā Iekšējās revīzijas dienesta spējas, lai šis dienests varētu efektīvāk pildīt savus pienākumus;

Stratēģija un prioritātes

19. uzsver, ka visas ar EAF saistītās darbības ir jāveic, precīzi īstenojot vispārējo stratēģiju un svarīgākos mērķus, kuru pamatā ir ne vien politiskās prioritātes, bet arī ekonomiskās un finansiālās efektivitātes kritēriji un kuru izpildi apliecina pārvaldības darba rezultāti, tostarp riska pārvaldības un kontroles pasākumi, kā arī tieši šim nolūkam paredzētu finanšu instrumentu izmantošana;
20. aizvien lielāka nozīme tiek piešķirta rezultātiem, ko nodrošinājis Savienības sniegtais atbalsts, tāpēc vērš uzmanību uz to, ka Tūkstošgades attīstības mērķu (TAM) izpildes ziņā Subsahāras Āfrika atpaliek visvairāk un ka tas ir vienīgais reģions pasaulē, kur, spriežot pēc prognozēm, līdz 2015. gadam nabadzība uz pusi, visticamāk, netiks samazināta; ir noraizējies, jo sociālajiem pakalpojumiem, īpaši izglītības un reproduktīvās veselības jomai, sniegtās oficiālās attīstības palīdzības (OAP) apjoms pēdējos pāris gados ir samazinājies, un tas var izraisīt regresu cilvēktāla attīstības jomā;

21. secina, ka ir jāstrādā intensīvāk, lai Āfrikā panāktu straujāku TAM īstenošanu līdz 2015. gadam, kad beidzas noteiktais termiņš; kad būs pieņemta attīstības programma laikposmam pēc 2015. gada un panākta vienošanās par ilgtspējīgas attīstības mērķiem (IAM), aicina Komisiju ņemt to vērā kā pamatu lietderības revīzijai, kuru veic Revīzijas palāta; ir gandarīts, ka no EAF, kas ir galvenais Savienības finanšu instruments sadarbībai ar ĀKK valstīm attīstības jomā, ir finansēti 45 % no visu to jauno līgumu kopējās vērtības, kurus 2013. gadā noslēdzis DG DEVCO;
22. norāda, ka 2013. gadā tika panākta vienošanās par 11. EAF izveidi, kura kopējā vērtība ir gandrīz EUR 27 miljardi (2011. gada cenās), un tas nozīmē, ka līdzekļi faktiski tika iesaldēti 10. EAF līmenī, nevis palielināti par 13 %, kā to bija ierosinājusi Komisija, lai gan Savienība joprojām ir apņēmusies arī turpmāk palielināt attīstībai paredzēto finansējumu;

Pārraudzība un uzraudzība

23. ir ļoti nobažījies par to, ka joprojām ir nepilnības vadības informācijas sistēmā attiecībā uz ārējo revīziju, izdevumu apstiprināšanas pārbaudi un uzraudzības apmeklējumu rezultātiem un šo darbību pēcpārbaudi, lai gan Komisija nesēn bija apņēmusies uzlabot kopējās RELEX informācijas sistēmas datu kvalitāti;
24. atgādina, ka vadības informācijas sistēmas ticamībai un precizitātei ir izšķiroša nozīme, tāpēc ir vajadzīga pastāvīga uzraudzība; mudina Komisiju turpināt iesākto, cenšoties izstrādāt un izveidot jaunas funkcijas kopējās RELEX informācijas sistēmas revīzijas modulī, jo īpaši attiecībā uz visu revīzijas ziņojumu un visu dažādo novērtējumu pēcpārbaudi; uzskata, ka būtiska nozīme ir saskaņotām un uz rezultātiem vērstām uzraudzības sistēmām, kuras sniedz atbilstošu un ticamu informāciju par sasniegtajiem rezultātiem, tā nodrošinot iespēju pielāgot stratēģiskās prioritātes;
25. tā kā lielāko daļu ar EAF saistīto darbību ar attiecīgi deleģētām pilnvarām veic Savienības delegācijas, aicina DG DEVCO centrālos dienestus izmantot kopējo RELEX informācijas sistēmu, lai pastāvīgi palīdzētu delegācijām veikt tām uzticētos pienākumus, ņemot vērā attiecīgos riska elementus; atkārtoti mudina labāk izmantot tās iespējas, ko nodrošina riska pārvaldība saistībā ar Savienības delegāciju darbības pēcpārbaudi;
26. atzinīgi vērtē to, ka turpmāk tiks sagatavots novērtējuma pētījums par atlikušo kļūdu īpatsvaru slēgtajos darījumos, un uzskata šo par labas DG DEVCO pārvaldības prakses piemēru;
27. atzīmē, ka, pamatojoties uz otro pētījumu, kas veikts 2013. gadā, DG DEVCO kļūdu īpatsvaru lēš 3,35 % (aptuveni EUR 228,55 miljonu) apmērā atšķirībā no Revīzijas palātas, kas to lēš 3,4 % apmērā; ar bažām norāda, ka ir konstatēti šādi galvenie kļūdu iemesli: saņēmējorganizācijas nav iesniegušas pienācīgus apliecinātos dokumentus; kļūdas ir pieļautas tāpēc, ka nav bijis pietiekami daudz pierādījumu, kas ļautu pārliecināties par darījumu pareizību; nav ievērotas publiskā iepirkuma procedūras; neatgūtas un nepareizas summas;
28. uzskata, ka rīcības plānā, ko DG DEVCO ir izstrādājis, lai īstenotu pasākumus riska samazināšanai, varētu noteikt prioritātes, mērķtiecīgi pievērsties pašām svarīgākajām problemātiskajām jomām, kā arī iespējām, kas nodrošina izmaksu efektivitāti; aicina DG DEVCO savā gada darbības pārskatā ziņot par panākto progresu un norādīt, ar kādām grūtībām ir nācies saskarties, īstenojot rīcības plānu;
29. ir pārliecināts, ka saistībā ar budžeta līdzekļu sadali pa darbības jomām būs lietderīgi norādīt tieši tās darbības, kurās konstatēts visvairāk trūkumu un kļūdu un kuras šai ziņā ir visvieglāk ietekmējamas; uzskata – šo konkrēto jomu apstrādi un analīzi varētu veikt daudzgadu rotācijas kārtībā, tā nodrošinot, ka pieņemamā līmenī saglabājas kontroles pasākumu izmaksas;
30. attiecībā uz kontroles mehānismu rentabilitāti atzīst, ka nav jāvairo kontroles līmeņu skaits, bet gan saskaņā ar labas pārvaldības principiem jāveicina kontroles pasākumu efektivitāte un jāpanāk, ka šie pasākumi viens otru papildina;
31. atzinīgi vērtē to, ka gada darbības pārskatā tagad ir norādītas visas izmaksas, tostarp administratīvo izdevumu izmaksas, kā arī kontroles un uzraudzības sistēmu izmaksas;

32. atzinīgi vērtē to, ka tiek pārbaudīti ārējās palīdzības pārvaldības ziņojumi, kas tagad ietver kopsavilkuma pārskatu par koriģējošiem pasākumiem ikvienas konstatētās kļūdas novēršanai, un ka delegāciju vadītāji tagad sniedz apliecinājumu tam, ka uzņemsies lielāku atbildību visā ticamības garantēšanas ķēdē un sagatavos izsmeļošākus ziņojumus par Savienības delegāciju darbu;

Budžeta atbalsts

33. ar interesi norāda, ka Komisija ir sākusi īstenot jaunu pieeju budžeta atbalstam, un vērtē šo pieeju atzinīgi; norāda, ka jaunām budžeta atbalsta darbībām Āfrikā 2013. gadā pavisam tika piešķirti EUR 660 miljoni un ka daļa no šīs summas ir izlietota TAM iniciatīvas īstenošanai, lai atbalstītu valstis, kuras atpalciek tādās nozīmīgās jomās kā veselības aprūpe, ūdensapgāde, sanitārija, nodrošinājums ar pārtiku un tās uzturvērtība;
34. ņemot vērā to, kādēļ budžeta atbalsts tiek sniegts, ieskaitot līdzekļus saņēmējvalsts vispārējā budžetā vai īpašā budžetā, kas paredzēts konkrētai vispārējās politikas jomai vai konkrētam mērķim, uzstāj, ka budžeta atbalsts ir jāsniedz, novērtējot, cik lielu progresu partnervalstis ir panākušas vispārējo atbilstības nosacījumu kontekstā, un garantējot šo divu elementu (atbilstības nosacījumu un progresu) ciešu sasaisti, jo īpaši attiecībā uz publisko finanšu pārvaldību; atzinīgi vērtētu to, ja riska mazināšanas nolūkā būtu izstrādāti saistoši galvenie darbības rādītāji;
35. vērš uzmanību uz nepieciešamību atbalstīt cīņu pret krāpšanu un korupciju visās pārvaldes jomās, uz kurām attiecas Savienības sadarbības stratēģija; uzsver – risks, ka resursi tiks novirzīti citiem mērķiem, joprojām ir liels un korupcija un krāpšana ir iespējama tieši publiskā finansējuma pārvaldības jomās;
36. atgādina, ka ar budžeta atbalstu saistītās programmas ir jāturpina īstenot, ievērojot galvenos izpildes rādītājus, kas ir stabili un pārbaudāmi; uzsver, ka īpaši rūpīgi būtu jāievēro diferencēšanas princips, lai nepieļautu, ka pārāk plaši tiek interpretēti budžeta atbalsta saņemšanas nosacījumi; pieprasa spēcīgu atbalstu pretkorupcijas mehānismam, jo tieši korupcija, šķiet, ir viena no galvenajām problēmām, kas mazina atbalsts programmu efektivitāti un līdz ar to arī vājina ES sadarbību attīstības jomā; tādēļ uzsver, ka ir nepieciešama ciešāka sadarbība labas pārvaldības pasākumu un korupcijas apkarošanas pasākumu īstenošanai;
37. kritizē to, ka Savienības piešķirtais finansējums galu galā tiek apvienots ar pašas partnervalsts budžeta līdzekļiem un ka tādēļ Savienības finansējums nav izsekojams; prasa publicēt izsmeļošus ziņojumus par finansējuma izmantošanu, jo tie ir vajadzīgi, lai palielinātu pārredzamību un garantētu, ka Savienības piešķirtais finansējums ir vieglāk izsekojams;
38. šajā kontekstā aicina Revīzijas palātu pakāpeniski padziļināt korupcijas analīzi un censties savos īpašajos ziņojumos un gada darbības pārskatā skaitļos izteikt to, cik liels ir korupcijas līmenis;
39. attiecībā uz atbalstu nozaru budžetam pieprasa sistemātiski izmantot un pilnveidot katrai nozarei specifisko nosacījumu matricu un noteikt atbilstošus Savienības intervences kritērijus; atzinīgi vērtētu to, ja visas vispārējā budžeta atbalsta programmas pakāpeniski tiktu pārveidotas par nozaru budžeta atbalsta programmām, lai palielinātu kontroli un pārskatatbildību un tā vēl vairāk aizsargātu Savienības finanšu intereses;
40. uzsver, ka liela nozīme ir tam, lai ar stimulēšanas pieeju būtu nodrošināts pienācīgs politiskais dialogs, un ka ir svarīgi pastāvīgi uzraudzīt nozaru reformas un programmas, to izpildes un rezultātu noturības vērtēšanai izmantojot finanšu pārvaldības IT sistēmas, kuras Komisija ir izveidojusi budžeta atbalsta īstenošanai partnervalstīs;
41. aicina Komisiju spēcīgi atbalstīt parlamentāru kontroles un pārraudzības institūciju un attiecīgu zināšanu un spēju veidošanu saņēmējvalstīs, šajā nolūkā cita starpā arī pastāvīgi sniedzot tehnisko palīdzību; uzstāj, ka neatkarīgas valsts revīzijas struktūras esamībai ir jāklūst par budžeta atbalsta piešķiršanas nosacījumu;
42. ļoti lielā mērā atbalsta to, ka Komisija ir spējusi panākt, lai līdzekļi saņēmējvalstīs vairs netiktu pārskaitīti, ja nav izpildīti *ex ante* nosacījumi, jo īpaši ja nav nodrošināti vajadzīgie makroekonomikas apstākļi; aicina Komisiju bloķēt līdzekļu pārskaitīšanu valstīs, kurās ir augsts korupcijas līmenis un kuras neīsteno pretkorupcijas politiku, lai šo parādību apkarošanu;

Sadarbība ar starptautiskām organizācijām

43. ierosina, lai Parlaments šajā jaunajā sasaukumā rastu iespējas uzlabot informācijas apmaiņu ar Pasaules Banku un ANO struktūrām, tā panākot optimālāku sadarbību;
44. atgādina, ka Parlaments atbalsta labas prakses identificēšanu un tās apmaiņu, jo tā varētu noteikt līdzīgus un ilgtspējīgus pamatprincipus, pēc kuriem vērtējama ticamība un atbilstība Savienības finanšu regulējumam;
45. atbalsta to, ka tiek sniegts vairāk informācijas no revīzijas ziņojumiem par ANO struktūrām, jo tas vajadzīgs labākai Savienības finansējuma pārvaldībai;
46. uzskata, ka arī turpmāk būtu pastāvīgi jācenšas tuvināt attiecīgās pārvaldības sistēmas, kā arī iekšējās un ārējās revīzijas darbības, lai varētu salīdzināt datus, metodoloģijas un rezultātus;
47. prasa obligāti garantēt Savienības finansējuma atpazīstamību, īstenojot vairāku līdzekļu devēju iniciatīvas, jo īpaši tad, ja Savienības finansējums tiek piešķirts riska apstākļos;
48. atzinīgi vērtē to, ka ar pieņemtajām pamatnostādņēm attiecībā uz informācijas un stratēģiju apmaiņu Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) veido ciešākas attiecības ar ANO Bērnu fondu (Unicef) un Pasaules Banku;
49. attiecībā uz 11. EAF īstenošanu atkārtoti pauž bažas par to, ka pilnvarotie subjekti ar pakalpojumu līgumu var deleģēt budžeta izpildes uzdevumus vēl citiem privāttiesību subjektiem, tā radot trasta attiecību kaskādi; aicina Komisiju piemērot stingrus noteikumus apakšuzņēmuma līgumu slēgšanai un atgādina, ka, izvēloties šādu īstenošanas veidu, šo pilnvaroto subjektu pienākums ir garantēt spēcīgu Savienības finanšu interešu aizsardzību;
50. prasa nekavējoties sniegt vēl sīkāku informāciju par finansējuma apvienošanu (tostarp trasta fondiem) un attiecīgajiem riskiem, kas apdraud darījumu pareizību, proti, ja Komisijas finanšu iemaksas vairāku līdzekļu devēju projektos tiek apvienotas ar citu līdzekļu devēju piešķirto finansējumu, nenorādot, tieši kuram no attiecināmo izdevumu posteņiem iemaksas ir paredzētas;
51. prasa informēt Parlamentu par sākotnējo kontroles un pārvaldības sistēmu apsekojumu, ko Komisija veikusi citās starptautiskās organizācijās, ar kurām tā sadarbojas; turklāt pieprasa informāciju par jau izveidoto sistēmu salīdzināmību un konsekvenci;
52. pieprasa informāciju par to, kādus preventīvus, riska mazināšanas vai citus pasākumus varētu veikt, ja tiktu konstatēts, ka atšķiras viedoklis par nepieciešamo ticamības līmeni un attiecīgo risku, kas varētu apdraudēt visus izdevumus kopumā;

Eiropas Investīciju bankas ieguldījumu mehānisms

53. atgādina un ir pārliecināts, ka Parlamentam būtu jāapstiprina budžeta izpilde arī attiecībā uz Eiropas Investīciju bankas (EIB) pārvaldīto ieguldījumu mehānismu, jo šim mehānismam tiek izmantoti Savienības nodokļu maksātāju līdzekļi;
54. atzīmē, ka 2015. gadā ir paredzēts atjaunot Līguma par Eiropas Savienības darbību 287. panta 3. punktā minēto trīspusējo nolīgumu starp EIB, Komisiju un Revīzijas palātu, kurš reglamentē šo iestāžu sadarbību attiecībā uz metodēm, ar kādām Revīzijas palāta pārbauda EIB darbību Savienības un dalībvalstu līdzekļu pārvaldīšanas jomā; šajā sakarībā aicina EIB atjaunināt Eiropas Revīzijas palātas pilnvaras, attiecinot tās uz visiem jaunajiem EIB finanšu instrumentiem, kas saistīti ar Savienības vai EAF publisko līdzekļu izmantošanu;
55. atzinīgi vērtē to, ka Revīzijas palātas darba plānā ir iekļauta EAF ieguldījumu mehānisma revīzija, kā Parlaments to bija pieprasījis saistībā ar 2012. gada budžeta izpildes apstiprināšanu, un 2015. gadā cer saņemt šī īpašā ziņojuma rezultātus;

56. atzīst, ka EIB sniedz atbalstu projektiem, kuri tiek īstenoti ļoti riskantos, sevišķi liela politiska riska, apstākļos, kas saistīti ar nestabilo situāciju saņēmējvalstīs;
57. atzinīgi vērtē EIB īstenoto pieeju, kas vērsta uz rezultātiem, jo īpaši rezultātu novērtēšanas sistēmas ieviešanu, kas ļauj izvērtēt projektu pamatotību, to finansiālo un ekonomisko ilgtspēju, kā arī pašas EIB nodrošināto pievienoto vērtību; pieprasa garantēt pastāvīgu dialogu ar iesaistītajiem partneriem par novērtējuma rādītājiem un par sasniegto rezultātu konvergenci;
58. uzsver, ka EIB ir svarīgi nepieļaut ne mazāko iecietību pret krāpšanu un korupciju; vērs uzmanību uz to, ka ir svarīgi nepiešķirt finansējumu uzņēmumiem, attiecībā uz kuriem ir konstatēts, ka to darbība ir saistīta ar krāpšanu un korupciju; arī ar jaunākajiem grozījumiem politiku, kuru EIB pašlaik īsteno attiecībā uz jurisdikcijām, kas nesadarbojas, uzskata par neatbilstošu un aicina EIB nekavējoties sākt īstenot atbildīgu nodokļu politiku, saskaņā ar kuru EIB veiktu finansēto uzņēmumu faktisko īpašnieku pārbaudes revīziju, un tad, ja finansējums būtu paredzēts starptautiskām korporācijām, tām vispirms būtu jāiesniedz savu ieņēmumu un gūtās peļņas pārskats un jānorāda nodokļu summas, ko tie maksā katrā valstī, kurā veic savu uzņēmējdarbību;
59. uzsver, ka liela nozīme ir tam, lai EIB finansētiem projektiem būtu plaša sociālā ietekme, un ka ar tiem būtu jāatbalsta vietējās uzņēmējdarbības, nevis jāveicina spekulatīvi darījumi; prasa katru gadu sagatavot izsmelšu novērtējuma pārskatu par EIB finansēto projektu sociālo ietekmi;
60. pieprasa Savienības finansējumu finanšu starpniekiem piešķirt tikai tad, ja tie nedarbojas ārzonas finanšu centros, ja tie paši uzņemas būtisku atbildību un ja tie spēj īstenot attīstību veicinošu pieeju, katrā valstī atbalstot mazo un vidējo uzņēmumu specifiku; prasa, lai EIB nesadarbotos ar finanšu starpniekiem, kuriem ir slikta reputācija pārredzamības, krāpšanas, korupcijas un ietekmes uz vidi vai sociālās ietekmes ziņā; uzsver, ka EIB kopīgi ar Komisiju ir jāizveido stingrs finanšu starpnieku atlases kritēriju saraksts un jādara tas publiski pieejams;
61. mudina EIB finansēt produktīvus ieguldījumus un vajadzības gadījumā aizdevumus apvienot ar tehnisko palīdzību, lai panāktu projektu efektīvāku īstenošanu un nodrošinātu patiesu Savienības pievienoto vērtību, kas būtu papildieņēmums, un lai vairāk ietekmētu attīstību;
62. atgādina, ka galvenais ir nodrošināt atbilstību Savienības mērķiem un ka pienācīgi būtu jāņem vērā ĀKK valstu absorbcijas spēja;
63. nosakot un izvēloties potenciālos vietējos dalībniekus un starpniekus, prasa tos pamatīgi pārbaudīt;

Apvienotais finansējums

64. atzīst, ka aizvien lielāku interesi par finansējuma apvienošanu galvenokārt izraisa tas, ka ir nopietnas problēmas attīstības jomā un publiskais finansējums ir ļoti ierobežots, un tādēļ tiek veidoti jauni finanšu resursi, kas ietver gan Savienības dotācijas atbalstu, gan ar dotācijām nesaistītus līdzekļus; mudina Revīzijas palātu regulāri sniegt visaptverošu novērtējuma pārskatu par darbībām, kas finansētas, apvienojot finanšu instrumentus;
65. atzīst – apvienojot dotācijas ar papildu publiskajiem un privātajiem resursiem (tādiem kā aizdevumi un kapitāls), dotācijas var padarīt vien efektīvākas un var panākt, ka tiek izstrādātas spēcīgākas un ietekmīgākas Savienības politikas nostādnes, lai apgūtu jaunus papildu finansējuma avotus;
66. uzsver, ka visiem jaunajiem finanšu instrumentiem un finansējuma apvienošanai arī turpmāk ir jāatbilst mērķiem, ko Savienība noteikusi attīstības politikas jomā, pamatojoties uz oficiālās attīstības palīdzības (OAP) kritērijiem, un kas izklāstīti Pārmaiņu programmā; uzskata, ka šie instrumenti mērķtiecīgi jāveido, pievēršoties tām Savienības prioritātēm, kuras nodrošina vislielāko pievienoto vērtību un kurām ir vislielākā stratēģiskā ietekme;
67. ņem vērā rezultātus, kas gūti, pārskatot ES platformu ārējās sadarbības apvienošanai saskaņā ar sākotnējo mērķi – uzlabot tagadējo apvienošanas mehānismu un sistēmu efektivitāti, lietderību un kvalitāti;

68. prasa ieviest kopīgus šādu finansēšanas darbību īstenošanas standartus, kā arī noteikt labāko praksi un definēt atbilstīguma un novērtēšanas kritērijus; uzskata, ka saskaņoti pārvaldības noteikumi (piemēram, strukturēti ziņojumi, skaidras uzraudzības sistēmas un pārraudzības noteikumi) palīdzēs samazināt darījumu izmaksas un maksājumu dublēšanās iespēju, jo būs nodrošināts augstāks pārredzamības un atbildības līmenis;
69. prasa regulāri ziņot Parlamentam par to, kā un ar kādiem rezultātiem šie finanšu instrumenti tiek izmantoti, jo Parlamentam tas ir jāzina, lai īstenotu savas kontroles un piekrišanas pilnvaras, proti, vērtējot gan finansiālu, gan citādu sviras efektu un vērtējot papildināmību;

Savienības atbalsts Kongo Demokrātiskajai Republikai

70. atkārtoti pauž savu nostāju par satraucošo situāciju Kongo Demokrātiskajā Republikā (KDR), kas jo īpaši attiecas uz tiesu sistēmas reformu, kā arī situāciju tiesiskuma un publisko finanšu jomā un decentralizācijas jautājumā;
71. ir gandarīts par to, kā Revīzijas palāta novērtējusi Savienības sniegto attīstības palīdzību, kas finansēta ar EAF līdzekļiem; piekrīt, ka lielā mērā tieši politiskās gribas trūkuma un nepietiekamas absorbcijas spējas dēļ ir tikai minimāli izdevies uzlabot pārvaldību KDR;
72. atzīst, ka KDR ir plaši pazīstama kā viena no visnestabilākajām pasaules valstīm; stingri iesaka izstrādāt saistošus galvenos darbības rādītājus un standarta kritērijus, lai uzlabojuma novērtējums būtu ticams; stingri iesaka arī izstrādāt reāli sasniedzamus galvenos darbības rādītājus un standarta kritērijus;
73. prasa, lai Komisija un EĀDD iesniegtu jaunāko prioritāšu sarakstu attiecībā uz attīstības palīdzību, ko Savienība sniedz KDR, šo sarakstu sagatavojot saistībā ar pagājušā gada budžeta izpildes apstiprināšanas ziņojumu, kurā ieteikt vairāk ierobežot prioritāšu skaitu, lai attīstības palīdzība būtu labāka un mērķtiecīgāka;

ES atbalsts Haiti

74. atkārtoti uzsver, ka kopumā ir apmierināts ar Komisijas dienestu darbu un pasākumiem, kas veikti, reaģējot uz zemestrīci Haiti 2010. gadā, kad Savienības delegācijai un tās personālam nācās rīkoties ārkārtīgi kritiskā situācijā; atzinīgi vērtē Komisijas rīcību, kas apturēja maksājumus un līdzekļu piešķiršanu, tiklīdz konstatēja, ka Haiti valdība nav pietiekami uzlabojusi savu finanšu pārvaldību un nav novērsusi trūkumus valsts publiskā iepirkuma procedūrās;
75. ņem vērā, ka Revīzijas palāta ir konstatējusi trūkumus koordinēšanas procesā, un šajā sakarībā uzsver, ka gan līdzekļu devēju, gan Komisijas dienestu cieša savstarpējā koordinācija būs svarīga arī turpmāk; prasa nepārtraukti aktualizēt humāno palīdzību un palīdzību attīstības jomā, ar attiecīgas pastāvīgas dienestu sadarbības platformas palīdzību nodrošinot ciešāku neatliekamās palīdzības, rehabilitācijas un attīstības sasaisti (LRRD); uzskata – ir jāizmanto ikviena iespēja, lai nodrošinātu, ka Humānās palīdzības un civilās aizsardzības ģenerāldirektorāts (DG ECHO) un Starptautiskās sadarbības un attīstības ģenerāldirektorāts (*EuropeAid*) īsteno integrētu pieeju ar skaidri formulētiem koordinācijas mērķiem, kā arī saskaņotu stratēģiju attiecībā uz konkrētu valsti, vienlaikus nodrošinot labākās prakses apmaiņu; aicina Komisiju sākt dialogu ar Parlamentu; turklāt uzskata, ka ar vietējās pilsoniskās sabiedrības līdzdalību var pamatīgāk izmantot vietējo zināšanu bāzi;
76. atgādina par ieteikumiem, kas sniegti pēc Budžeta kontroles komitejas delegācijas vizītes Haiti 2012. gada februārī, un vēlreiz pieprasa ievērot tādu nozīmīgu principu kā attīstībai piešķirto Savienības līdzekļu izsekojamība un ar to saistītā pārskatatbildība, šajā nolūkā jo īpaši nodrošinot budžeta atbalsta piesaisti konkrētu mērķu izpildei; aicina Komisiju un EĀDD uzsvērt nosacījumu matricas nozīmi, kas ir svarīga, sniedzot atbalstu nozaru budžetam;
77. atgādina, ka valsts veidošanas pasākumiem ir jābūt centrālajam Savienības stratēģijas elementam attīstības jomā un rīcības plāna stūrakmenim jebkurā krīzes situācijā; prasa definēt pareizu politikas nostādņu spektru saskaņā ar Savienības intervences pasākumiem;
78. uzskata, ka krīzes un nestabilitātes situācijām ir jāizstrādā jauna pieeja, jo īpaši, lai i) identificētu risku dažādos darbības līmeņos, ii) prognozētu iespējamās sekas, kā arī iii) izveidotu instrumentus, ar kuriem var samazināt riskus, sagatavoties tiem un sagatavoties iespējamai katastrofai un kuri nodrošina iespēju rīkoties pietiekami elastīgi un piesaistīt ekspertus dažādās kompetences jomās;

79. mudina Komisiju un EĀDD ciešāk sadarboties un sistemātiskāk pilnveidot četrus katastrofu pārvaldības cikla posmus; aicina Komisiju un EĀDD informēt Parlamentu par panākto progresu, jo īpaši saistībā ar riska pārvaldību un gatavību īstenot programmu un sasniegt tās mērķus pēc katastrofas apstākļos;
80. atgādina, ka jebkurā krīzes situācijā ir jāpievērš pienācīga uzmanība tam, lai valsts pārvaldības sistēma katastrofu riska mazināšanai būtu loģiska un darbotos efektīvi, jo tad sekmīgi būs arī Savienības intervences pasākumi;

EAF nākotne

81. iesaka precīzi definēt turpmāko EAF pasākumu stratēģiju un prioritātes un uz to pamata veidot finanšu instrumentu sistēmu, ievērojot efektivitātes un pārredzamības principus;
82. pauž nožēlu, ka saskaņā ar jaunajiem finanšu noteikumiem, kas piemērojami Eiropas Savienības vispārējam budžetam (Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012), EAF nav iekļauti vispārējā budžetā;
83. atgādina, ka Parlaments, Padome un Komisija ir vienojušies – šie finanšu noteikumi tiks pārskatīti, lai iekļautu grozījumus, kas jāveic, ņemot vērā to, ar kādu rezultātu noslēdzās sarunas par daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam, tostarp attiecībā uz EAF iespējamo iekļaušanu Savienības budžetā; atkārtoti aicina Padomi un dalībvalstis piekrist tam, ka EAF tiek pilnībā iekļauti Savienības budžetā;
84. uzskata, ka jaunais sasaukums paver Parlamentam jaunu politisku iespēju rosināt Savienības iestādes drīz sākt pārdomāt un izvērtēt iespējamās rīcības scenāriju laikposmam pēc 2020. gada, apsverot iespēju aizstāt spēkā esošo Kotonū nolīgumu; atgādina, ka Parlaments uzskata – vispārējā budžetā EAF ir jāiekļauj, cik drīz vien tas iespējams;
85. uzskata, ka EAF iekļaušana vispārējā budžetā veicinās stingrāku demokrātisko kontroli, garantējot, ka līdzekļu sadalīšanas stratēģiskās prioritātes tiek noteiktas ar Parlamenta līdzdalību, un veicinās arī efektīvāku īstenošanu, nodrošinot labākus koordinēšanas mehānismus gan Komisijas centrālo dienestu, gan saņēmējvalstu līmenī; vēlreiz prasa, lai Komisija, veicot gaidāmo novērtēšanu, pienācīgi apsvērtu to, kā EAF iekļaušana vispārējā budžetā finansiāli ietekmēs dalībvalstis, un apsvērtu arī iespēju noteikt saistošas dalībvalstu iemaksas pamatelementu;
86. uzskata, ka kļūdu un nepilnību risku visticamāk varēs samazināt, racionalizējot un tuvinot EAF noteikumus, un ka šādi varēs vairost pārredzamību un juridisko noteiktību; mudina Komisiju iesniegt visiem EAF vienotas finanšu regulas priekšlikumu; pauž nožēlu, ka sarunās par nākamo vienošanos attiecībā uz 11. EAF Komisija nav iesniegusi priekšlikumu par vienotu finanšu regulu, lai vienkāršotu EAF pārvaldību;

Saistībā ar Parlamenta rezolūcijām veiktie pasākumi

87. aicina Revīzijas palātu nākamajā gada ziņojumā sniegt pārskatu par pasākumiem, kas veikti saistībā ar ieteikumiem, kurus Parlaments iekļāvis rezolūcijā par gada budžeta izpildes apstiprināšanu.